

از تمام این تحقیقات چنین نتیجه گرفته شده که وقوع بزه

خود بخود نبوده بلکه وابسته به شخصیت بزهکار و مخصوصاً

محیط او است و عوامل طبیعی و شخصی و اجتماعی باعث

بزه هیگردد.

علم

جرائم

چنانکه تاریخ نشان میدهد در باب هنرها بزه دو عقیده وجود دارد یکی

عقیده هر بوط بتاریخ طبیعی انسان و دیگری عقیده اجتماعی - طرفداران عقیده

اول تحقیقات و مطالعات در اطراف بزه را توأم با تقسیم بنده بزهکاران دانسته اند

و از اینجهت پنج قسم بزهکار تشخیص داده اند:

اول بزهکاران فطری، دوم بزهکاران از راه عادت مکتب، سوم بزهکاران

از راه هوی و هوس، چهارم بزهکاران اتفاقی، پنجم بزهکاران مختلف المشاعر.

مکتب اجتماعی بزهکار را وابسته محیط دیده بطوریکه بعضی از محیط

ها را مهد اخلاق حمیده و برخی دیگر را پرورش دهنده اخلاق مذمومه دانسته

است بطور کلی عقیده ایندسته بزه یک حادثه نیست که ارتباط مستقیمی با

تشکیلات اجتماعی دارد - از ملاحظه دو عقیده بالا این نتیجه گرفته میشود که

عقاید هیچ یک از این دو دسته را تمیتوان بطور مطلق قبول کرد بلکه جرائم را باید

زاده هم وضعیت ساختمانی و اخلاقی بزهکار و هم محیط اجتماعی دانست و

روی همین منطق دو قسم جانی تشخیص داده اند یکی بزهکار اتفاقی و دیگری

بزهکار فطری.

با شهادت تاریخ جامع علم انسان

علم مجازات هیئت‌های اجتماعية بشری بوده است و این رو میتوان آنرا

مظاهر یک عکس العمل اجتماعی دانست که در مقابل اعمال

ضد مصالح اجتماعی پدیدار میشود. این عکس العمل اگر بر وفق امیال افراد

صورت میگرفت هر کثر علت غائی مجازات را تأمین نمی نمود ولی چون این

عکس العمل تحت نظر حکومتها است و هر حکومتی سعی مینماید مجازات وسیله

اصلاح بزهکار شود نه علت غائی: لذا مطالعاتی را که در اطراف وظایف مجازات

و طرز مفید ساختن آن شده علم مجازات میناهمند.

مطالعات علمی در اطراف جرم و مجازات را ممکن است

علوم جزائی از از نظر سیاست جنائی نمود تا مؤسات اجتماعی طوری نظر سیاست جنائی وضع شود که مقتضی بتقلیل بزه گردد . اتخاذ یا سیاست جزائی موجب خواهد شد قوانین وضع شود که این منظور یعنی تقلیل بزه را تأمین نماید . سیاست جنائی با علم جرائم و علم مجازاتها بستگی کامل دارد . سیاست جنائی نشان داده که در بین وسائلی که برای مبارزه با ارتکاب بزه بکار میروند عمل مجازات در تقلیل بزه ناجیز است و چون علل وقوع جرائم بیشتر مستند بوضعیت اجتماعی است برای قلع ریشه آن باید در مقام اصلاح محیط اجتماعی برآمد .

مطالعات مسائل جزائی از نظر قضائی ثابت نموده که صلاح

علم جزائی جامعه در این است که تشخیص جرم و تعیین مجازات از نظر قضائی بمحض قانون بعمل آید و حتی المقدور باید سعی شود که حقوق حکومت و تحملاتی که بر بزه کار میشود هر دو محدود باشد . قوانین جزائی بمنزله یک جمه خانه ایست که حکومت از آن تحصیل سلاح برای مبارزه با جرائم میکند . قوانین جزائی همانطور که جامعه را محافظت میکند افراد را نیز از تخطیات و تجاوزات قاضی حفظ میکند .

مطالعات علوم جزائی نشان میدهد که متفقین بیان قضایت باید طبق اصول علمی مبانی حقوق را فراگرفته و با نیکو ترین وجه قوانین را اعمال نمایند بعلاوه باید در نظر داشت همان طور که حکومت حق مجازات دارد فرد هم حقوقی دارد که حکومت باید آنرا مراعات کند .

تأمین حقوق حکومت در ضمن مراعات حقوق افراد از مسائلی است که

حقوق جزائی باید برای آن راه حلی پیدا نماید .

وظایف حکومت در جامعه فعلی عبارت است از اجرای محکومیت ولی تا وقتیکه محکومیت فرد بمرحله اثبات نرسیده حکومت مثل یکی از اصحاب دعوای است . در اینصورت اصول رسیدگی باید طوری باشد که بر خلاف انصاف تضییع حقی از متهم نشود .

باید دید آیا جامعه حق تتبیه دارد و در صورت داشتن حق مجازات این حق شرایط آن چیست انسان احتیاج لازم بحداقل اخلاق اجتماعی دارد لازمه بقا و حفظ انتظاماهات عمومی یک جامعه همین اخلاق اجتماعی است و قانون مجازات آنرا تضمین نمایند اغلب علمائی که تنظیم قوانین جزائی را نموده اند معتقدند که مجازات یکی از وظایف دفاع اجتماع است و بدون آن نمیتوان انتظاماهات عمومی یک جامعه را حفظ نمود چیزی که توجیه مجازات را نمینماید همانا لزوم اطفاء احساس مختالفه ایست که در افراد در موقع وقوع جرمی تولید نمیشود.

این احساس برای اینکه هنتمی به احساس سبعانه نشود باید با احساس لطیفة انسانی و عدالت آمیخته گردد. در قوانین جزائی که دولت تنظیم نماید باید همیشه اصل مفید بودن مجازات مراعات شود.

با اینکه در مورد حق مجازات جامعه همه متفق هستند ولی نسبت بشرایط آن اختلافات زیادی در بین احصت و تعیین شرائطهم اهمیت خاصی دارند زیرا مقتضی خواهند توانست در وضع قانون و اعمال آن راهنمائی شوند. در این موضوع از نظر تاریخی چهار فرض علمی وجود دارد

اول فرض علمی که حق مجازات را یک وظیفه دفاعی جامعه تلقی میکند.

(Groupes des théories utilitaires ou objectives)

دوم فرض علمی که طبق آن لازم است احتماً تقصیر افراد تقبیح شود.

(Groupes des théories morales ou objectives)

سوم فرض علمی قضائی که طبق آن افراد یک قسمت از حقوق خود را فدای جامعه نموده اند.

(Groupes des théories contractuelles ou juridiques)

چهارم فرض علمی که طبق آن تعیین مجازات باید مبتنی بر دو عنصر عدالت و فایده باشد.

(Groupes des théories mixtes ou électives)

فعلاً راجع به اساس مجازات، دو فرض علمی که منطقی هم بنظر می‌آید وجوددارد، فرض اول عبارت از این است که مجازات را علت غائی پنداشته و نتایج حاصله از آنرا در نظر نمی‌گیرند، فرض دوم مبنی بر این است که وضع مجازات علت غائی نبوده بلکه فائدۀ آن منظور نظر است.

علاوه بر این دو فرض ثالثی هم هست که اصلین عدالت و فائدۀ را تلفیق و اساس حق مجازات را استوار بر آن نموده است. پیروان این عقیده معتقد هستند که مجازات روی عدالت مطلقه است ولی باید تا حدی باشد که جامعه از آن مستفید گردد.

مسئلیت چون حق مجازات فرع بر وجود مسئلیت در مجرم است باید وارد در بحث مسئلیت شد.

مسئلیت انسان را به نحو تقسیم نموده‌اند. اول مسئلیت

اخلاقی، دوم مسئلیت بدنی؛ سوم مسئلیت اجتماعی.

مسئلیت اخلاقی انسان در صورتی است که در اعمال خود آزاد بوده و اراده او حکم فرمائی بر اعمال او داشته باشد. مسئلیت بدنی وقتی ایجاد می‌گردد که اعضاء بدنی انسان سالم بوده و ظایق ااعضا، او خوب صورت بگیرد.

مسئلیت اجتماعی انسان مشروط بر خطرناک بودن او است در مقابل هیئت جامعه

مسئلیت اخلاقی بدون اینکه احتیاج به تعیین میزان واقعی آن باشد در انسان مفروض است ^{زیرا استجاش آن خارج از حدود صلاحیت بشری} می‌باشد بالعکس میزان مسئلیت بدنی و اجتماعی را باید تشخیص داد زیرا مجازات بر حسب وجود و یا فقدان ایندو مسئلیت و یا کمی و زیادی آن‌دو هتفاوت است و مقنن و قاضی سعی خواهند نمود که مجازات را بسا در نظر گرفتن صحت مزاج مجرم و یا خطری که او برای جامعه دارد معین نمایند و از همین نظر مجرمین را بدو دسته زیر تقسیم نموده‌اند.

مجرمین اتفاقی و مجرمینی که شغل آنان ارتکاب جرم است و مجازاتی که برای هر یک از ایندو طبقه معین می‌شود باید متناسب بوده تا نظم اجتماعی که دستخوش دستبرد گردیده بحالات طبیعی عودت داده شود.